

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 5 ft — kr.
Fél " . . . 2 ft 50 kr.
Negyed " . . . 1 ft 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 ft — kr.

Hirdetések

a legutányosabban számítottak.

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közleményok küldendők:

Bajai Állami Tantóképezdeben.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

A választás.

Baja, 1880. aug. 30.

A városok és községek jöfötte esküik egy lehet biztosítva, ha ügyeink vezérese avatott és tiszta jellemű egynekre van bízva, kik mindenekpen oda működnek, hogy megbízatásuknak eleget tegyenek, vagyis, hogy az illető városok avagy községek érdekeit s ügyeit az igazsághoz képest védjék és végczézzék; belügyeit rendezzék, iparat s kereskedelmét észlelő intézkedések által emeljék s így a város avagy községet fénypontra emeljék.

E jöletnek elomozditásához szükségeltetik még legfoképen a beható ismeret, mert e nélkül a legjobb szándék és czél mellett sem képesek a tisztviselők a megbízatásnak eleget tenni.

Városunk felett lezajlott évekre visszatérintve, azt tapasztaljuk, hogy kereskedelme virágzó, s pénzügye — fájdalom — roncsozott volt, míg ma ép ellenkezőleg: kereskedelme hanyatlott, pénzügye pedig némileg javult. Az előbbi nem a tisztviselők mulasztásának, de az utóbbi igen is azok szorgalma és munkásságának köszönhetjük, kik minden módon igyekeztek a várost adósságaiból kirántani; a kereskedelem felvirágoztatásán szintén fáradtak, ha e téren pangást észlelünk, annak más és mélyen rejőő okai vannak.

Mint mult számunkban jeleztük a tisztújítás hétfőn tartották, s a választók

szemők előtt tartották mit elmondottunk volt: a választandók jellemét, munka akarat erejét és hazafiságukat, mely nemcsak, hogy nekik tiszteletet szerzett, de a városnak hírnevet és kitálatása helyezett boldogulást szerzend, mit annyival is inkább vélünk, mert városunk élen oly egyén áll, ki tudja, hogy mit akar s akarja azt, miről tudja, hogy a közügy javára soigál, kinek eddigi működése is elegendő biztosíték arra, hogy a fent emondottak elérésében kétszeresen bizunk; kinek peidás jelene és tevéenysége már is érethető az annyira sanyargott városunk pénzügyi állapotán, hogy a kereskedelmét nem mőzdithatta elő, az nem az ő hibája, ő mindent előkötött annak valamint az iparnak emelésére is.

Bizunk és reméljük a többi tisztviselőkben is és a legjobbat, mert nagy- részt ismerjük őket: jellemük, hazaszeretőkét és a város érdekében teljes önteláldozó akaraterejőket, azért elmondhatjuk, hogy e választás által városunk szép jövének nézhet elője; a polgárság pedig megfog győzödni, — ha ma kéte- lyeket támaszt — hogy e választás nagy bolderejű minden tekintetben.

Adjon Isten jobb és biztosabb jö- vőt a sokat zaklatott városnak és az egész hazának!

Rövid kivonatát adván az ülésnek, melyen mit. Gromon Dezső főispán ur elnököl, először is a polgármester választásról szólunk.

Ez állásra két egyén jelöltetett ki: dr. Hauser Mór, az eddigi polgármester és Pankovits Otto; titkos szavazás utján 50 szavazattal 30 ellenében dr. Hauser Mór választott meg Főjegyzőnek egyhangulag *Allaga Imre* Főjegyzőnek *Tury Mátyás*, aljegyzőnek *Barasics József* egyhangulag. A főkapitányi állást *Scheibner Gyula* nyerte el *Latino- vits Lázár* ellenében 16 szótöbbséggel; 1-ső alkapitány *Scutlity János* lett nagy szavazattöbbséggel, 2-ik alkapitány pedig *Odry Zoltán* ellenében *Fábray Lajos*. Közigazgatási tanácsnok *Hadzsics Gy. Gazdasági tanácsnok pedig Rajcsányi József*, mindkettő egyhangulag, valamint egyhangulag választott meg árvászeiki ülnöknek *Scutlity István*, *Reiser Antal* pedig szótöbbséggel. Házi pénztárnoknak egyhangulag választott *Horváth Samu*, árvapénztárnoknak ki egyszersmind köz- gyám is *Sztréby Ignác* *Gergity Mátyás* helyébe, adópénztárnoknak *Mittermann Antal* választott meg; főszám- vevőnek *el. Devics Alajos*, alszámvevő- nek *Petrondás István*. Aljegyző lett *Szűcs Ferenc* nagy szótöbbséggel Erdélyi Gyula ellenében. Főörvosnak nagy többséggel *dr. Saly Imre* az eddigi al- orvos, helyébe *dr. Bernhárd János* választott meg. Irodatiszt lett *Kanyó Jernő*, számtiszt pedig *Kugler Nándor*. Ellenőrök: *Katz József, új. Devics Alajos és új. Radány Kálmán* *Gazdá- sági segéd Horváth Dániel*. Irmok: *Mocs Ferenc, Latinovits Mátyás, Kanyó*

Dezsi, Greguss Aurél és Meskő László. Állatorvos lett *Müllender Tivadar*. Adó- végrehajtók: *Szentlady Márton, Gergity Mátyás, Perlfászer Sándor, Kerekes Béla*. Mértékitelesítő: *Rüll Antal*, mű- kertész: *Kopeczy Ignác*.

Íme a tisztvárl, s e nevek között több olyant lelnék fel, kik mindazt mit soraink elején emondottunk szem előtt tartva lépnek a nép bízalma adta hivatalukba.

Nincs egyéb hátra, minthogy tud- vözöljük ez új tisztikart s azon remény- ben élünk, hogy nem esalotkozunk ben- nük, hanem reményeinkben fejlő fognak működni városunk érdekében!

Tehát bizzunk és reméljünk.

Nemo.

Az okszerű méhészet magas- tosságá.

FUCK ISTVÁNTÓL.

Bács-Bodroghmegyei fiók-méhész- egylet VII. közgyűlésére kibocsátott meg- hívás méltán panaszokdók, hogy a méh- észet nálunk nem részesül illy ápolásban, milyen a kedvező természeti tényezők alapján a gazdászlat ezen ága, a vagy- nososdálak ezen nem megvetendő eszköze részesülhetne.

Ezen alapos panasz visszhangra ta- lálit mindnyájunk keblében, kik az ok- szerű méhészetnek gazdasági fontosságát

Laczi azt határozta el magában, hogy letagadja még a csillagot is! Azért is nagy hangon elkezdte, hogy:

— Ez az asszony, vagy miéfe, beko- nyosan örült, hogy illy vakmerőben nem állit. Életemben most látom először.

— De már csak mégis kell valaminek lenni a dolgban, — jegyzé meg *Tóth An- tal*, a Terka keresztapja.

— De mondom, az isten áldja meg mindnyájokat! Nem ismerem, soh'sem látam ezt az asszonyt. Ki kell lökni az utcára! — kiáltá Laczi.

— Laczi! Hát így mersz te nekem beszélni? — kérde a menyecske szem- rehányó hangon, majd nem sírásra fak- vadva.

— És most a Laczi apja, a bíró uram állt a menyecske elé, azzal az érthető beszéd- del, hogy:

— Telkem bizonyítsd is be, a mit ál- litasz, mert ebből más különben bajod lesz ám!

Erre, Barna Mari, mint a villám, ott termelt Laczi előtt, lekapta a medalliont melléről, s ama pillanatban elugrott előle, örömmel kiáltván:

— Meg van! Meg van! — Kinyitotta s elkezdte mutogatni. — Látják-e? Itt van! Hogy hibonyitsam, hogy mind igaz, a mit mondtam, itt van, nezzek meg mindnyájan az arczképetem, a melyet emlékebe adtam neki.

Nézték sorba valamennyien; csakugyan az ő arczképe volt.

Kalapos is, Kalaposné is csak ugy hűledzett.

Tehát váloiban igaz az, a mit e menyecske beszélt? — tört ki aztán Kalaposból a beszéd. — Fiam, ezt már nem érdemeltem tőled! . . . Menj előlem! . . . Minden re

TÁRCSA.

Feljött a nap . . .

Feljött a nap, mosolyog,
Többet ér a mosolyog,
Mint a napnak mosolya,
Drága kincsem,
Szerelmem anyyala.

Ólej által, borulj rám
Éltem üdve, violám,
Áldjon meg a jó isten
Szemem fénye,
Angyalom, örömem.

Áldjon meg jó szívedért,
Tiszta, szent szerelmedért,
Áldjon meg, hol csak lehet,
De még ott is,
A hol mást nem lehet!

Fánika.

Olyan szép volt, mint az álmom,
Olyan gyöngye, mint a harmat;
Kacagása édes, kedves,
Olyan, mint a vadgalambnak.

Vidám volt a társalgása,
Csupa varázs egész fénye;
Bárkit elbűvölt, leánezolt
Szemein k gyujtó fénye.

Csapatik is a leveit nyagya'
Körülte a fiatalok.
Ki ott látta, nem volt gyáva,
És neki szerelmet vallott.

Cs k ez kellett! Ki ezt tette
Annak menten, régtől, nyomban,

Bárki volt is, megmutatta,
Hogy az ajtó merre, hol van.

Bárkivel is szeretett ő
Akármiről diskurálni,
Csak szerelmemről, volt az
Akár anyá, akár talmi.

Egy áldott szép csómasz reggel
Mint villám terjőtt a hír el:
Volt Fánika! . . . Nincs Fánika!
Megszokott egy asszónissal!

Lakos Gyula.

Legjobbkor jött.

— Elbeszélés. —

Irta: L A K O S G Y U L A.

(Vége)

IV.

Kütnyven ártatlansága, mikorra lako- dalm napja megérkezett, Ferke szabad ember volt ismet, csinálhatott, a mit akar: Csinált is. Ott mulatott hűjában, keserőségekben Szeg- lyek zsidónál a lakodalm napján is. Egy- leny vagyónának, boldogult apjától örökölt házaskájának a bürere.

A várya-várt nap, a lakodalm napja gyönyörű szép, fényesen ragyogó nappal virradt fel.

Azért volt ez várya-várt nap, kütnö- sen az ekes vendégkoszosz részeről, mert jól tudták, hogy ez nem olyan lakodalm lesz, hogy csak nyelbe legyen ütve, hanem olyan hogy szakadatlanul eltart vagy egy hétig.

A cigányok ezineoztak a Kapás uram portáján, a fiatalok meg tárczra perdültek, míg odabent a házban öltözettek a kesirt szemű, halavány menyasszonyt, az áldozatot,

a sógor és komaasszonyok. Hogy örültek ezek a Terka szerencséjének . . . A Terka szerencséjének! . . . Oh szegény!

Mikor fel volt öltözetve, mikor fején fényelt, illatozott a menyasszonyi koszorú: kivették az udvarra és oda állították Laczi mellé. Csese volt az egész leánya, csak az arca volt nagyon halavány szegénynek.

Laczi a katoná ruhába volt felöltözve, a miben hazá jött. Ott diszlett mellén az a medallion is, a mit ő érdemrendnek keresz- telt, azt beszélvén róla, hogy ő azt a ki- rály lányától kapta.

Készen volt minden. A cigányok rá- zendítettek az indulót. A menet épen indulni akart az esküvőre, miönn egyszerre csak, mintha a fölből termelt volna elő: ott állt Laczi előtt, egy csabítóan szép fiatal menyecske, és beszélt.

— Jaj istenem, csakhogy megtaláltalak, mióta keresek kedves Laczim!

— Kedvese?! — hangzott fel a cso- dalközös a jelenlevők ajakáról.

— Most már vége van, — gondolta magában Laczi; de csakhamar visszanyerte hidegvérét és kiáltá: — Ki vagy? . . . Menj előlem. Nem ismerlek!

— Hát nem ismerlek engem, Barna Mari, kedves férjem?!

Ismét örösi csodalközös.
Terka meg, csak az isten tudja, milyen igazán kívánta szívbe mindenéből, hogy e sa k igaz lenne!

Laczi meg azt gondolta magában, hogy: „végem van, elvesztem, mit tegyek?!”

— A menyecske meg az alatt ismét beszélt.

— Nini! De ugy látom, csakugyan igaz, hogy te lakodalmadat tartod. Hát ezért esáltál, hitogtetél engem eddig?

felismervén egytelünk VII. közgyűlésén megjelenni iparkodunk, hogy ezen szívet és lelket nemestő, s az erőszerep is jótékony hatást gyakorló kedves foglalkozás számára ezzel is nagyobb tért foglaljunk.

Nehogy azonban kezdő méhészek hajlandók legyenek engem a materialismus partfogójának tartani: nem említeném többé előadásomban az oszkeri méhészetnek a nyágyeleteit, s nem is fogom azt fejtegetni, mikép hozza meg a gazdasáznak ezen ága a befejezett tőkének 50, 100 sőt néha 200 toliját; ezeket mellőzve csak erkölcsi és aesthetikai szempontból óhajtom az oszkeri méhészetet a kezdőkkel megismertetni, hogy ezen foglalkozás magasztosságát belátván, a praktikus méhészek sorába állani ne késedelmeskedjenek.

Ezen most kifejezett szívből eredő óhajom is azt bizonyítja, hogy magasztos foglalkozás az, melynek mintegy megkülönböztető jele, hogy nem ismer irigységet, nem ismer féltékenységet; sőt azt mondhatni, hogy az igazi méhész szeret proselytáskodni, s annak örül, ha e nemes foglalkozásnak minél több követőt szerhez. Nem akarom épen néven nevezni akár a tudomány, akár az ipar vagy kereskedelem terén azon több rendbeli foglalkozást, melynél a versenyzők örömet benátuk egymást, s ha lehetne, mindenképp önmaga hasznára szeretné a kedvező körülményeket kihasználóni, úgy hogy gyakran lehetne rájuk alkalmazni ama közmondást: „Figulus Figulum odit.“ Két dudás egy csárdában neg nem fér.“

Ez nem áll az oszkeri méhészeknél. Hivatkozhatnám T. Turnovszky Sándor egyleti vezetőnkre, mily tisztá örömtől áradozott keble, midőn 10 év előtt egyik jó barátain kívül engem is bevezetvén a méhészet elemibe, Imkerfreundnak nevezhetett. Hivatkozhatnám T. Dr. Bartsch Samu barátomra, a helyi bizottság jegyzőjére, mily édes és megnyugtató vívmányának tartottuk, midőn 5 évi együttes méhészkedésünk alatt többeket praktikus méhészekké avathattunk.

Ezen nemes gondolkodásomd ismertető jele minden praktikus méhészeknek.

Neszojünk azonban még a praxisról, erről beszéljenek a tapasztaltabb méhészek, maradjunk csak a theorianál, miként Berlesch báró is mondja: „Tanuljátok meg mindenek előtt a theoriat, különben mindig csak praktikus kontárok lesztek.“

A ki az oszkeri méhészeti teoriáját csak kevéssé is tanulmányozza, meg fog győződni, hogy a méhészet, a nemzetgazdasáznak mintegy költészte, szellemi kincsekkel is rendelkezik.“

A tapasztaltabb tanítja, de a dolog természeté is úgy hozza magával, hogy az oszkeri méhész az ember szívet nemestíven az erkölcsök tökéletesítésében is jó hatást gyakorol.

Eltéknve attól, hogy a méhész mindig talál nemesen áditó foglalkozást, s így otthon, családja körében maradjon, a mi hivatali viselőknél nagy előnynek tekinthető. Ezen kívül velem együtt minden oszkeri méhész be fogja vallani, hogy a méheknek azon természeti ösztöne, mely bámulatos eredményt képes felmutatni az ember elméjét és lelkét önkénytelenül is a mindenható Teremtőtől vezet, s annak imáadására hívja fel, ki oly parányi teremtményében bölcseségeket és hatalmának végtelen nagyságát így kitünteti.

Ezen hasznos foglalkozásnál a méheknek pontos összhangzattal berendezett háztartásában, engedelmességében, ösztört munkásságában, szorgos takarékságában mindenkor példányképet talál az okos méhészt és családja, miként kelljen saját házi dolgait helyesen berendeznie.

Meggyőződünk az imént mondotokról, ha a méhészalud belsejverezetét figyelemmel vizsgáljuk.

Minden méhkas tökéletes épségéhez megkivántatik az anyaméh v. is királybű, a dolgozó méheknek v. is ki nem fejlődött anyának, és a himeknek v. is heréknek összhangzán működő tevékenysége. Ezen különféle feladattal bír három tényező közt az első helyet foglalja el:

A királybű vagyis anyaméh, mely mintegy lelke lévén az egész népnek, tőle függ főképen a méhkas léte s jóléte. A méhkas rendes állapotában

csak egy termékenyített anya uralkodik. Ennek feladata, hogy tökéletesebb s nagyobb termete, tekintélyes magartatása által a nép közt a munkásságot, engedelmességet szóval a rendet fentartsa. Bamulatra méltó, mily készséggel térnek ki utjából, midőn a kasban körüljár s mily tisztelőteljesen kíséri utjában őt mindig 4—5 dolgozó méh, mintha csak a testősrőrl is akarnának gondoskodni. Kiváló és fő rendeltetése a királybűnek mint anyának a szaporítás.

Ó rakja a kisebb viaszcellákba a nő-vagyis is dolgozó-méh-peteket, a nagyobb viaszlyukcskákba pedig a himyagys here-peteket. Különös az, hogy meg nem termékenyített anya képes himyagys here-peteket, de nem képes nő-vagyis dolgozó-méh-peteket rakni.

A kisebb viaszlyukcskákba rakott népetekből bujnak elő azon pondruk, melyekből a körülményekhez képest királybű vagy dolgozó-méhék fejlődhetnek. Ha ezen pondruknak azon szerepe jutott, hogy kétszer vagy háromszor nagyobb cellát, — királyházat — készítenek szá mára, és e mellett t s finomabb táplálékban részesül: akkor lesz belőle kifejlesztett anyaméh-királybű. Ellenkezes esetben csak ki nem fejlődött nőméh, dolgozó méh marad, melyben a nemi ösztön elnyomatván csak munkára születik.

E szerint minden népetekből vagy nőpondrukból képesek a méhek maguknak királybű előállítani; de ezt ök csak akkor teszik, midőn a nép megkoskodván s a kaptártérzés betöltvén egy tökéletes új népet — rajt — akar világgá bocsátani, mely alkalommal az öreg királybű a fiatal nemzedéket néhány öreg dolgozó-méh és több here kíséretében, új lakást keresendő, a kaptártér kivetvén; ezt nevezük természetes rajzásnak, mit azonban előnyösen pótolhat a mesterséges rajkésztés. Meggyőződök hogy a 2—3 rajzásnál az újszülött királybűnek kell a felesleges néppel utrakelnie.

A királybű előállításánál — mint ha némely eshetőségre is számíthatnánk — nem fukarkodnak. Megtörténik, hogy a rajzásra készülő kasban 4-5 vagy néha több királybű is születik egyszerre, ezek közül a legzebb és legtehetősebb a nép által kiválasztatván, a többi elűzetik. Az új királybű kedvező körülmények között kikélete utáni 3-ik 4-ik napon kirepül, hogy az őt követő herék közül egytől és pedig egyszer mindenkorra megtermékenyíttessék; ha esetleg rossz idő vagy egyéb akadály miatt születése után 10-14 napig ki nem repülhet, a megtermékenyítésre képtelenné válik.

Ugynevezett násztanjából (Hochzeitflug) visszatérvén többé a kaptártér nem hagyja, kivéve midőn a rajt vezeti. Eleinte kevesebb, később mindig több, 3-4 ezer petét is rak naponként. Három éves korában termékenysége már csökken, teste gyengül, megbarnul, ha ezen időt hogy 4-5 éves korában, ha ezen időt eléri, feladatának alig képes megfelelni; ilyenkor már maguk a méhek iparkodnak új királybűt előállítani; természetesen a méhészek is kell őket erre serkenteni.

Megtörténik az is, hogy az elaggodtat megtíri a nép akkor is, midőn már a fiatal utód vette át az uralmat, és amaz mintegy kegyelemkenyérben részestti s gyámoltja végső napjaiban.

A dolgozó-méhék valóban megfelelnek nevének, ezek csak munkára születnek s rendkívül szorgalmuk miatt a munkában mintegy önmagukat fölemesztik, úgy hogy a dolgozó-méh nyári időben átag vége 5-6 hetnél alig élt tovább. Ezeknek feladata otthon a viaszodítás, cellaépítés, a pondruk ápolása melegsítés, a kaptártisztogatás, őrtilás stb.; ezen ugynevezett házi munkát a fiatalabb méhek végzik; az idősebbek pedig mézet, virágot, gyántanyagot hordának.

A herék vagy himek rendeltetésről, mi nem egybő, mint az anya megtermékenyítése, már fentebb volt szó. Ősz felé, midőn már nincs szükség rájuk, a kaptártól küznetnek.

Ha mindezt egybefoglaljuk, nem mondhatjuk-e, hogy az oszkeri méhész az ember szívet nemestíven az erkölcsök tökéletesítésére is jótékony hatást gyakorol?

Valóban az oszkeri méhészet midőn feletle hasznos és kellemes foglalkozást nyújt, egyszermidőn a háztartás helyes berendezésére, engedelmességre, munkásságra, takarékságra, önfeloldozásra, kitartásra és hazaszeretetre buzdít; ópen ezért ennek a magasztosságáról senki sem kételkedhetik.

Különfélék.

— Személyi hírek. Gromon Dező főispán úr 6. mártusziát, 31. k. haza utazott. — Biro Antal szabolcai kir. örv. élők jelenleg körülkénylen időz, a helyi járásbírószá megvizsgálása végett.

— Korény-Schock Vincze a helybeli fogymnasium volt növendéke és majdnem 15 éven keresztül tanára, városunk köztisztviselés álló polgára és képviselője a szolgálat érdekében az újraképzett fogymnasiumhoz helyeztetett át. Jó barátunk volt, a sző legyeteműsért értelmében, nehéz volt a megvaldás s azért nem irhatunk egyebet a bányászok köztöntőjénél: Szerecsenül! Glück auf!

— Bodroghi Lajos újraképzett fogymnasiumi tanár a helybeli fogymnasiumhoz helyeztetett át s állását már el is foglalta.

— Az új tanév megkezdődött; nagy zsongásban van a városban. A jövő emberei rúkolnak be a tudományfejlesztés terembe. A zircirend fogymnasiumában szerdán volt az ünnepegyes „Veni Sancte.“ Az nap tartották rendházunkban a szokásos diszebét, melyen a város előjárói, az egyes hivatalok és intézetek élökei és városunk kiválóbb polgárai voltak jelen. Felköszöntökben sen volt hány, de különösen megható jelenet volt, midőn az igazgató könyves szemekkel búcsút vett a másnap távozó kártartától.

— Zubovits Fedor a híres távlovagló jelenleg városunkban időz; — a helyben szelelő 4-ik honvéd-huszár ezredhez szállítottak be.

— Örvendő constatljuk, hogy az új rendőrség alkaptány a város tisztartásáról legelő sorban gondoskodik. Nem lesz most már alkalma a járókelőknek a boltok előtt az előtt nagy számmal állott ládák s egyebekbe ütközés boszankodni, mert ezekben pénz-bírság terhe mellett eltávolítása elrendellett. Kivánjuk, hogy tisztogató seprűjük mindig új maradjon.

— A bajai iparos újszág önképzős és beteggyógyító egylete f. évi szeptember hó 11-én a „Nemzeti szálloda“ nagyteremben — a segély-alap javára — színi előadás és hangversenyvel egybekapcsolt táncszívalmal a rendező a következő műsorozatát: 1. „Diesűt téged“ Bethoventől, 2. „Az egyleti dalára.“ 2. „A vőletem“ vig. I. felv. írta Varga János. Személyek: Hiday Kálmán, ügyvéd — Müller János ur. Ihari Borzi, barátja — Skuta Albert ur. Maloty Hermin, fiatal özvegy — Hambaré Evelyn k. a. Kruttenfelsz Jonathan, Szebecek Mátys, rendőrök — Poth György, Vilhelm József urak. — 3. „Az éj“ Schubert Ferenctől, előadja az egyleti dalára 4. „Honvéd sirja felett“ Krámer B., szavalják Gurits Ágoston és X. X. urak. 5. „Honfi induló“ Kúken Frigyes, 6. „Az egyleti dalára.“ — Belépti díj előre váltva 60 kr, este a pénztárnál 80 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirtlaplag nyugtatnak. Kezdeté 8 órakor. Jegyek előre válthatók Vanitsek és Kozella, Schuetzer Ferenc, Leopold János és Krajtosz Mihály urak kereskedéseiben.

menységünk füstbe ment... Menj, a merre szemed lát. Többet be ne tedd a lábaid s közömbösn, mert eltörtöm!... Oh, ég, adj erőt, hogy ezt a nagy csapást elviselhessem!

Kapás uram meg azt mondta, hogy: — Laci, ez már még se' hittem volna felőled. Mit csinált volna a lányom, ha ez a menyecske lakodalm után talál jönni? — Ugyan bátyám, hogye jöttem volna! hisz olyan szép egészséges gyermekünk is van már, mint a makk.

— Uram, ne vigy a kísértethe!... No még ilyen nem ettem! — kiáltja a kántor.

Óriási csodálkozás, ámulás mindenfelől. — Van bizony! Hisz mióta a regementől megszabadult, annak pedig már két esztendeje, együtt lakunk Aboson, Kassa mellett.

Csak most kezdték érteni, hogy mint szolgálta Laci őt esztendeig a katonaságot — Mikor ő katoná volt Kassán — ömlött a menyecskeből a beszéd kéretlenül, — én is ott szolgáltam; egymásba szeretünk, azután elmentünk Abosra. Ott is, mondhatom, boldogan élünk két esztendeig; egyszer, reggelre eltűnt Laci, én oszt' kaptam magam, meg se' álltam, mig ide nem értem; gyantottam, hogy hazá jött. Itt, a város végén egy öreg embertől tudtam meg, hogy hazá jött, itthon van, és hogy lakodalmát tartja a lelkem. No hiszen, hát ilyen igazán szerettel te engem?!

— No Laci ósém, oda a becsület, fuccs nek! — mondá a kántor. — Már pedig akár hogy és mint vesszük a dolgot, nehéz azt megtalálni, ha egyszer elveszett. Nagyon ki vagy már te tanulva Laci... De ne! Igy látom, megmúmat, mint a harang nagy petekén!

Laci így szól most szót; ott hagyta az egész lakodalmat nem a faképnél. A menyecske utána szédelt, meg az anyja is, Kalapos uram meg hosszú orral ezek után ballagott el.

Terka majd kibujt a bőrből örömben. Kapás uram gondolkozott, hogy mi lesz már most? Hát bizony az lett, hogy a lakodalmat nép szét osztott, s a lakodalmából semmi se lett.

Terka levehette fejről a menyasszonyi koszorút. Le is vette a legnagyobb örömmel.

Néhány hónap múlva egy boldog párra mondott a pap ádást, ugyancsak abban a városban, a melyben a fentebb elmondottak történtek. Ferke volt és ez Terka.

Tehát mégis egymáséi lettek.

Leginkább Tóth Antalnak köszönhető ez. Ő beszélt Kapás uramnak, meg a feleségének folytonosan, mig csak rá nem beszélt őket, hogy hadd legyenek boldogok, hadd legyenek egymáséi, ha már az isten úgy rendelte.

Boldogok is lettek nagyon, de nagyon! — Azután a csónad téli esteken, ha együtt ültek szüleikkel, ezek is, meg ők is: Terka is, Ferke is, annyiszor emlegették, oly sokszor elmondták: „Jaj, de a legjobbak is jött az a menyecske, az a Barna Mari!“

Kalapos Laczinak megengesztelődtek szívből, s beleegyeztek abba, hogy Barna Marival házasságra lépjen. Így aztán ezzen elte világot úgy, mint már az előtt két esztendeig Aboson.

Kert- és szőlő eladás ; haz bérbeadás.

Latinovits Gábor kanonok úr birtokához tartozott jelenleg özv. Birly Paulin asszony tulajdonát képező kis-csávolyi **szőlő és kert a természettel együtt** igen előnyös feltételek mellett szabad kézből, ha úgy kívántatnék, részletfizetésre, eladó.

Ugyancsak nevezett tulajdonosnő sz.-Antaluteczai házában igen kényelmes **lakás** minden hozzátartozó mellék-helyiségekkel bérbe adó.

A részletes feltételek a tulajdonosnál vagy lapunk szerkesztőségénél megtudhatók.

Levélbeli
megrendelések
pontosan eszközöltetnek.
Gyönyörű és szép
női-ruhakelmék
valamint divatos
kész női öltözékek
legelősbőlban kaphatók
HAMBURGER ADOLF
női divatru raktárában
BUDAPEST.
Koronaherceg-utca. 10.
Minták ingyen és bérmentve.

Ló-árverési hirdetés.

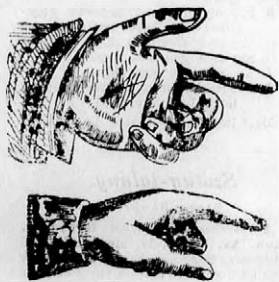
Idősb Latinovits János ur ó nagyságának méneséből Borsodon, f. evi sept. hó 12-én d. e. 9 órakor tartandó

önkéntes árverésen

azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fog:

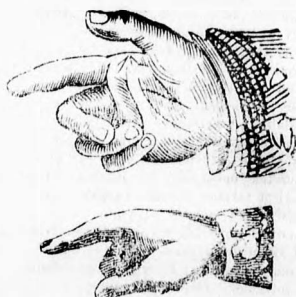
- 1-ször két db 3-ad fu kanca,
 - 2-szor két „ 6 éves fedezett,
 - 3-szor két „ idősebb fedezett kanca ló,
- mely árveréshez a venni szándékozók ezennel tisztelettel meghivatnak.

Piukovits János,
uradalmi gazdatiszt.

Minden kiállítás az első érdeméremmel kitüntetve.
Emlékérem Paris 1878.

BROGLE J. MÜLLER
Gép- és rostá-lémez gyára
Budapesten
a Margit-híd közelében, készit
Trieuróket (konkoly választó) 6 kálón.
Trieur hengereket málnok számára.
Kopiatókat.
Sztákát és rostákát esőplégépek számára.

NÁNAY LAJOS

KÖNYVNYOMDÁJA

elvállal mindennemű e szakba vágó

== M U N K Á K A T ==

a legjutányosabb árak mellett.

Üzlethelyiség: Baján, Bódog-teren, Scheibner-féle hazban.

Nagy raktár mindennemű

K Ö Z S É G I

nyomatványokból.